

“मीठे बच्चे- तिमी पावन दुनियाँमा जानु छ, त्यसैले काम महाशत्रुमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ, कामजित, जगतजित बन्नु छ ।”

प्रश्न:- हरेकले आफ्नो चाल-चलनद्वारा कुनचाहिँ साक्षात्कार सबैलाई गराउन सक्छन् ?

उत्तर:- म हँस हुँ वा बकुल्ला हुँ ? यो हरेकले आफ्नो चाल-चलनद्वारा सबैलाई साक्षात्कार गराउन सक्छ । किनकि हँसले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिदैन, बकुल्लाले दुःख दिन्छ, ऊ विकारी हुन्छ । तिमी बच्चाहरू पनि अहिले बकुल्लाबाट हँस बनेका छौ । तिमी पारसबुद्धि बन्ने बच्चाहरूको कर्तव्य हो- सबैलाई पारसबुद्धि बनाउनु ।

ओम् शान्ति । जब ओम् शान्ति भनिन्छ तब आफ्नो स्वधर्म याद आउँछ । घरको पनि याद आउँछ । तर घरमै त बसिरहनु छैन । बाबाको बच्चा हौ त्यसैले अवश्य आफ्नो स्वर्गलाई पनि याद गर्नुपर्छ । ओम् शान्ति भन्नाले यो सारा ज्ञान बुद्धिमा आउँछ । म आत्मा शान्तस्वरूप हुँ, शान्तिको सागर बाबाको बच्चा हुँ । जुन बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ उहाँ बाबाले नै हामीलाई पवित्र, शान्त स्वरूप बनाउनु हुन्छ । मुख्य कुरा हो पवित्रताको । दुनियाँ नै पवित्र र अपवित्र बन्छ । पवित्र दुनियाँमा एक जना पनि विकारी हुँदैन । अपवित्र दुनियाँमा ५ विकार छन्, यसैले भनिन्छ विकारी दुनियाँ । त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ । निर्विकारी दुनियाँको सिँढीबाट भर्दै भर्दै फेरि तल विकारी दुनियाँमा आइपुग्छौ । त्यो हो पावन दुनियाँ, यो हो पतित दुनियाँ । त्यो हो दिन, सुख । यो हो भट्किने रात । त्यसो त रातमा कोही पनि भट्किदैनन् । तर भक्तिलाई भट्किनु भनिन्छ ।

तिमी बच्चाहरू आएका हौ सद्गति पाउन । तिम्रो आत्मामा सबै पाप थियो, ५ विकारहरू थिए । तिनीहरूमा पनि मुख्य हो काम विकार, जसबाट नै मनुष्य पाप आत्मा बन्छ । यो त हरेकले जान्दछ, हामी पतित छौं अनि पाप आत्मा पनि हौं । एउटा काम विकारको कारण सबै योग्यताहरू बिग्रन जान्छन्, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कामलाई जित्यौ भने तिमी जगतजित अर्थात् नयाँ विश्वको मालिक बन्छौ । त्यसैले भित्र यति खुशी रहनुपर्छ । मनुष्यहरू पतित बनेकाले केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा सम्झाउनु हुन्छ- कुनै पनि विकार हुनु हुँदैन । मुख्य हो काम विकार, यसले गर्दा कति भगडा हुन्छ । घर घरमा कति अशान्ति, हाहाकार हुन्छ । यस समय दुनियाँमा हाहाकार किन छ ? किनकि पापात्मा छन् । विकारहरूको कारण नै असुर भनिन्छ । अहिले तिमी जान्दछौ- यस समय दुनियाँमा कुनै पनि कामको चीज छैनन्, संसारमा आगो लाग्नु नै छ । जे जति यी आँखाले देख्छौ, सबैमा आगो लाग्नेछ । आत्मामा त आगो लाग्दैन । आत्मा त मानौं सधैं सुरक्षित छ, सधैं अमर रहन्छ । आत्मालाई कहिल्यै बिमा गरिन्छ र ? शरीरको बिमा गरिन्छ । आत्मा अविनाशी छ । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो खेल हो । आत्मा त माथि रहने ५ तत्त्वहरूदेखि बिल्कुलै भिन्न छ । ५ तत्त्वहरूले सारा दुनियाँका सामग्रीहरू बन्छन् । आत्मा त बन्दैन । आत्मा सधैं छ । केवल पुण्य आत्मा, पाप आत्मा बन्छ । आत्माको नाम नै पुण्य आत्मा, पाप आत्मा हुन्छ । ५ विकारहरूले गर्दा कति फोहोर बन्न पुग्छ । त्यसैले बाबा आउनु भएको छ पापहरूबाट छुटाउन । विकारले नै सारा चरित्रलाई बिगारिदिन्छ । चरित्र केलाई भनिन्छ, यो पनि जान्दैनन् । यो हो उच्चभन्दा उच्च रूहानी सरकार । पाण्डव सरकार नभनेर तिमीले ईश्वरीय सरकार भन्न सक्छौ । तिमी जान्दछौ- यो ईश्वरीय सरकार हो । ईश्वरीय सरकारले के गर्छ ? आत्माहरूलाई पवित्र बनाएर देवता बनाउँछ ।

नत्र देवता कहाँबाट आए ? यो कसैले पनि जान्दैन । हुन् त यिनीहरू पनि मनुष्य नै, तर देवता कसरी बने, कसले बनायो ? देवताहरू त हुन्छन् नै स्वर्गमा । त्यसोभए उनीहरूलाई कसले स्वर्गवासी बनायो ? स्वर्गवासी फेरि अवश्य नर्कवासी बन्छन्, फेरि स्वर्गवासी । यो पनि जान्दैनथ्यौ भने अरूले फेरि कसरी जान्न सक्छन् ? अब तिमीले बुझेका छौ— ड्रामा बनेको छ, यतिका सबै कलाकारहरू छन् । यी सबै कुरा बुद्धिमा हुनुपर्छ । पढाइ त बुद्धिमा हुनुपर्छ नि अनि पवित्र पनि अवश्य बन्नु छ । पतित बन्नु धेरै खराब कुरा हो । आत्मा नै पतित बन्छ । एक आपसमा नै पतित बन्छन् । पतितहरूलाई पावन बनाउनु, यो तिम्रो काम हो । पावन बन्यौ भने पावन दुनियाँमा जान्छौ । यो आत्माले जान्दछ । आत्मा विना शरीर पनि रहन सक्दैन, जवाफ मिल्न सक्दैन । आत्माले जान्दछ— हामी वास्तवमा पावन दुनियाँका निवासी हौं । अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ, तिमी बिल्कुलै बेसमझ थियौ, यसैले पतित दुनियाँको लायक बन्न पुग्यौ । जबसम्म पावन बन्दैनौ तबसम्म स्वर्गको लायक बन्न सक्दैनौ । स्वर्गको तुलना पनि संगममा नै गरिन्छ । वहाँ कसरी तुलना गर्न सकिन्छ ? यो संगमयुगमा नै तिमीलाई सारा ज्ञान मिल्छ । पवित्र बन्ने हतियार मिल्छ । एक बाबालाई नै भनिन्छ पतित-पावन, हामीलाई यस्तो पावन बनाउनु होस् । यिनी स्वर्गका मालिक हुन् नि । तिमी जान्दछौ— हामी नै स्वर्गको मालिक थियौं फेरि ८४ जन्म लिएर पतित बनेका हौं । श्याम अनि सुन्दर, यिनको नाम पनि यस्तै राखिएको छ । कृष्णको चित्रलाई श्याम बनाइदिन्छन् तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । कृष्णको पनि तिमीलाई कति स्पष्ट जानकारी छ । दुईवटा दुनियाँ देखाएका छन् । वास्तवमा दुईवटा दुनियाँ त छँदै छैन । दुनियाँ एउटै छ । त्यही नयाँ र पुरानो हुन्छ । पहिले साना बच्चाहरू नयाँ हुन्छन् फेरि ठूलो भएर वृद्ध हुन्छन् । तिमीले कति टाउको दुखाउँछौ, सम्झाउनको लागि । आफ्नै राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ नि । लक्ष्मी-नारायणले बुझेका थिए नि । बुझेर नै यति मिठो बनेका हुन् । कसले सम्झायो ? भगवान्ले । लडाई आदिको त कुरै होइन । भगवान् कति समझदार, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । कति पवित्र हुनुहुन्छ । शिवको चित्रको अगाडि सबै मनुष्यहरू गएर नमस्कार गर्छन् तर उहाँ को हुनुहुन्छ, के गर्नुहुन्छ, यो कसैले जान्दैनन् । शिव काशी विश्वनाथ गंगा... केवल भनिरहन्छन् । अर्थ अलिकति पनि बुझ्दैनन् । सम्झायो भने भन्छन्— तिमीले हामीलाई के सम्झाउँछौ ? हामीले त वेद-शास्त्र आदि सबै पढेका छौं । तर रामराज्य केलाई भनिन्छ, यो पनि कसैले जान्दैनन् । सत्ययुग नयाँ दुनियाँलाई रामराज्य भनिन्छ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार धारणा छ । कतिले त भुलि पनि हाल्छन् किनकि बिल्कुलै पत्थरबुद्धि बनेका छन् । त्यसैले अब जो पारसबुद्धि बनेका छन् उनको काम हो अरूलाई पनि पारसबुद्धि बनाउनु । पत्थरबुद्धि भएकाको चाल-चलन उही चलिरहन्छ किनकि हँस र बकुल्ला भएका छन् नि । हँसले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिँदैन । बकुल्लाले दुःख दिन्छ । कति छन् जसको चाल-चलन बकुल्लाको जस्तै छ, उसमा सबै विकार हुन्छ । यहाँ पनि त्यस्तै धेरै विकारीहरू आउँछन्, जसलाई असुर भनिन्छ । चिनिँदैन । धेरै सेन्टरहरूमा पनि विकारीहरू आउँछन्, बहाना बनाउँछन्, हामी ब्राह्मण हौं, तर हुन्छन् भुटो । यसलाई भनिन्छ नै भुटो दुनियाँ । त्यो नयाँ दुनियाँ सच्चा दुनियाँ हो । अहिले हो संगम । कति फरक छ । जो भुटो बोल्ने, भुटो काम गर्नेवाला हुन्छन्, उनीहरू तेस्रो श्रेणीका बन्छन् । पहिलो श्रेणी, दोस्रो श्रेणी त हुन्छन् नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्रताको पनि पूरा सबुत दिनु छ। कतिले भन्छन्— दुवै सँगै रहेर पवित्र रहन त असम्भव छ। बच्चाहरूले सम्झाउनुपर्छ। योगबल नभएकोले गर्दा यति सजिलो कुरा पनि राम्रोसँग बुझाउन सक्दैनन्। उनीहरूलाई यो कुरा कसैले बुझाउँदैन— यहाँ हामीलाई भगवान्‌ले पढाउनु हुन्छ। उहाँले भन्नुहुन्छ— पवित्र बन्नाले तिमी २१ जन्मसम्म स्वर्गको मालिक बन्छौ। त्यो हो पवित्र दुनियाँ। पवित्र दुनियाँमा पतित कोही हुन सक्दैन। ५ विकारहरू नै हुँदैनन्। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। यो हो विकारी दुनियाँ। हामीलाई सत्ययुगको बादशाही मिल्छ भने हामी एक जन्मको लागि किन पावन नबन्ने? धेरै ठूलो चिट्ठा मिलेको छ हामीलाई। त्यसैले खुशी हुन्छ। देवी देवता पवित्र हुन्छन् नि। अपवित्रबाट पवित्र पनि बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। त्यसैले भन्नुपर्छ, हामीलाई यो प्राप्ति छ। बाबाले नै यस्तो बनाउनु हुन्छ। बाबाले बाहेक त नयाँ दुनियाँ कसैले पनि बनाउन सक्दैन। मनुष्यबाट देवता बनाउन भगवान् नै आउनुहुन्छ, जसलाई रात भनेर गायन गरिएको छ। यो पनि सम्झाइएको छ— ज्ञान, भक्ति र वैराग्य। ज्ञान र भक्ति आधा आधा हुन्छ। भक्तिपछि हुन्छ वैराग्य। अब घर जानु छ, यो शरीररूपी कपडा उतारिदिनु छ। यो फोहोरी दुनियाँमा रहनु छैन। ८४ को चक्र अब पूरा भयो। अब शान्तिधाम हुँदै सुखधाम जानु छ। सबैभन्दा पहिला अल्फको कुरालाई बिसिनु छैन। यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्— यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ। बाबाले नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नु हुन्छ। बाबा अनेकौं पल्ट आउनु भएको छ, स्वर्गको स्थापना गर्न। नर्कको विनाश हुनु छ। नर्क कति ठूलो छ। स्वर्ग कति सानो छ। नयाँ दुनियाँमा एकै धर्म हुन्छ। यहाँ छन् अनेक धर्म। एक धर्म कसले स्थापना गर्नु भयो? ब्रह्माले त होइन। ब्रह्मा नै पतितबाट फेरि पावन बन्छन्। मेरो लागि त भनिदैन, पतित सो पावन। पावन हुँदा लक्ष्मी-नारायण नाम हुन्छ। ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। यिनी प्रजापिता हुन् नि। शिव बाबालाई अनादि सृष्टिकर्ता भनिन्छ। अनादि शब्द बाबाको लागि हो। बाबा अनादि हुनुहुन्छ भने आत्माहरू पनि अनादि हुन्। खेल पनि अनादि हो। बनि-बनाउ ड्रामा हो। स्व आत्मालाई सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अन्त, समयावधिको ज्ञान मिल्छ। यो कसले दियो? बाबाले दिनुभयो। तिमी २१ जन्म सम्मको लागि धनी बन्छौ। फेरि रावणको राज्यमा गरिब बन्छौ। यहाँबाट नै चरित्र बिग्रिन्छ, विकारहरू छन् नि। बाँकी दुईवटा दुनियाँ छैन। मनुष्य त सम्झन्छन्— नर्क स्वर्ग दुवै छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति स्पष्टसँग सम्झाइएको छ। अहिले तिमी गुप्त छौ। शास्त्रहरूमा त के के लेखिदिएका छन्। धागो कति जेलिएको छ। बाबा सिवाय कसैले सुल्झाउन सक्दैन। उहाँलाई पुकार्छन्— हामी कुनै कामका छैनौं, आएर पावन बनाएर हाम्रो चरित्र सुधार्नु होस्। तिम्रो चरित्र कति सुध्रिन्छ। कसै कसैको त सुध्रिनुको बदलामा अभै बिग्रिन्छ। चलनबाट पनि थाहा हुन्छ। आज हंस कहलाइएका महारथी भोलि बकुल्ला बन्न पुग्छन्। बेरै लाग्दैन। माया पनि गुप्त छ नि। क्रोधलाई देख्न सकिदैन। भौं भौं गरेपछि फेरि त्यो बाहिर निस्कनाले देखिन्छ। फेरि आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती... भागन्ती हुन पुग्छन्। कति तल गिर्छन्। एकदम पत्थर बन्न पुग्छन्। इन्द्रप्रस्थको पनि कहानी छ नि। थाहा त भई नै हाल्छ। यस्ताहरू फेरि सभामा आउनु हुँदैन। अलिकति पनि ज्ञान सुनेको छ भने स्वर्गमा आई नै हाल्छन्। ज्ञानको विनाश हुन सक्दैन।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउनु छ। यदि विकारमा गयौ भने पद भ्रष्ट गरिदिन्छौ। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बन्छौ फेरि वैश्य वंशी, शूद्र वंशी। अहिले तिमी जान्दछौ— यो चक्र

२०७२ माघ ०८ शुक्रबार २२-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन कसरी घुम्छ। उनीहरू त कलियुगको आयु नै ४० हजार वर्ष भनिदिन्छन्। सिँढीबाट त तल नै भरिन्छ नि। ४० हजार वर्ष हुने हो भने त जनसंख्या धेरै हुन्छ। ५ हजार वर्षमा नै यतिका मनुष्य छन्, जसकारण खान पनि पुग्दैन। यति हजार वर्षमा कति वृद्धि होला। बाबा आएर धैर्य दिनुहुन्छ। पतित मनुष्यहरू त लड्नु नै छ। उनीहरूको बुद्धि यता तर्फ लाग्न सक्दैन। अब तिम्रो बुद्धि हेर कति बढ्लिन्छ, फेरि पनि मायाले अवश्य धोखा दिन्छ। इच्छा मात्रम् अविद्या। कुनै पनि इच्छा गन्यो भने गयो। कौडी तुल्य बन्न पुग्छौ। राम्रा राम्रा महारथीहरूलाई पनि मायाले कुनै न कुनै प्रकारले कहिलेकाहीँ धोखा दिइरहन्छ। त्यसैले दिलमा चढ्न सक्दैन, जसरी लौकिक आमा बुवाको दिलमा चढ्दैनन्। कुनै बच्चा त यस्ता पनि हुन्छन् जसले बुवालाई पनि खत्म गरिदिन्छन्। परिवारलाई खत्म गरिदिन्छन्। अति पाप आत्माहरू छन्। रावणले के गरिदिन्छ, दुनियाँ धेरै फोहोरी छ। यसमा कहिल्यै दिल लगाउनु हुँदैन। पवित्र बन्नलाई धेरै हिम्मत चाहिन्छ। विश्वको बादशाहीको इनाम लिनको लागि मुख्य पवित्रता हो। यसैले बाबालाई भनिन्छ— आएर पावन बनाउनु होस्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मायाको धोकाबाट बच्नको लागि इच्छा मात्रम् अविद्या बन्नु छ। यस फोहोरी दुनियाँसँग दिल लगाउनु हुँदैन।
- २) पवित्रताको पूरा पूरा सबुत दिनु छ। सबैभन्दा उच्च चरित्र नै पवित्रता हो। आफूले आफैँलाई सुधार्नको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ।

वरदानः— बाबाको हात र साथको स्मृतिद्वारा मुश्किललाई सहज बनाउने बेफिक्र वा निश्चिन्त भव

जसरी कुनै ठूलो व्यक्तिको हातमा हात भयो भने स्थिति बेफिक्र वा निश्चिन्त रहन्छ। यसैगरी हर कर्ममा यही सम्भन्नुपर्छ— बापदादा मेरो साथमा पनि हुनुहुन्छ र मेरो यस अलौकिक जीवनको हात उहाँको हातमा छ अर्थात् जीवन उहाँमा नै समर्पित छ। त्यसैले जिम्मेवारी पनि उहाँकै हुन जान्छ। सबै बोझ बाबामाथि राखेर आफूलाई हल्का गर। बोझ उतार्ने वा मुश्किललाई सहज गर्ने साधन हो— बाबाको हात र साथ।

स्लोगनः— पुरुषार्थमा सच्चाई भयो भने बापदादाको मदतको अनुभव गर्छौं।

ब्रह्मा बाबा समान सम्पन्न स्थितिको अनुभव गर

(२२) जसरी ब्रह्मा बाबा साकार सृष्टिमा सिम्पल रहेर सबैको अगाडि स्याम्पल बन्नुभयो। साधारणतामा महानता अर्थात् रोयल्टीको अनुभव गराउनु भयो। बेगरी जीवनमा बेफिक्र बादशाहको स्थिति अनुभव गराउनु भयो। ब्रह्मा बाबाको बोल-चाल, चलन र चेहरामा सदा रोयल्टी देखिन्थ्यो, यसैगरी फलो ब्रह्मा बाबा।